

I historiebøgerne Kojiki og Nihongi findes versioner af nedenstående myte, der fortæller om vigtige shintobegreber og samtidig legitimerer Japans kejserdømme som guddommeligt.

### TEKST 3

#### Myten om Japan og solgudinden Amaterasu

Izanagi og hans kone Izanami var to urkami, der kom ned fra Himmelsletten på Himlens Flydende Bro. Da de kom til Jorden, kunne de kun se et stort tomt ocean, så langt øjet rakte. Izanagi stak sit juvelbesatte spyd i vandet og rørte rundt, indtil vandet klumpede sig sammen, og der kom noget land til syne med spyddet i midten som den centrale søjle. De to kami mente, dette var et passende sted at være, og de begyndte da at avle alt, hvad der var smukt: Japans øer og kami for bjerge, hav, floder, træer og ris. Men da Izanami fødte en ildgud, brændte hun sig forfærdeligt og måtte trække sig ned til Yomi, underverdenen for de døde.

Izanagi fulgte fortvivlet efter, men så, at Izanami var rådnet og ikke kunne vende tilbage. Frastødt af rædslen og snavset på de dodes sted vendte Izanagi tilbage fra underverdenen.

Han badede i havet for at rense sig. Fra det vand, han vaskede sig i, opstod guder. Fra hans venstre øje dryppede den smukke solgudinde Amaterasu ud; fra hans højre øje måneguden Tsukiyomi; fra hans næse vindguden Susanoo. Men Susanoo var uregerlig og uforudsigelig, en rigtig ballademager, ligesom tyfonerne, der hærger Japan. Han tog op for at besøge sin smukke søster, og efter at de havde haft en konkurrence om, hvem der kunne forplante sig mest muligt, blev han rasende og ødelagde blandt andet hendes rismarker og vævehal. Ilde berørt trak Amaterasu sig tilbage til en klippehule i himlen.

De 800 myriader af guder samledes på bredden af Den Himmelske Flod for at finde en måde at få Amaterasu ud af hulen. De placerede haner, hendes hellige fugl, der normalt forknyder morgengryet, tæt ved hulen. En kami fremstillede et specielt spejl; han ventede med det nær indgangen til Amaterasus gemmest. Så kom daggryets gudinde, Amano-Uzume, og dansede en vild og frækt dans, der fik alle kami'erne til at le højt. Solgudinden blev nysgerrig efter at se, hvad der var i gang, og stak hovedet ud af hulen. Hanerne galede, og guden med spejlet holdt det hen foran solgudindens ansigt. Fortryllet af sin egen skønhed gik hun længere ud af hulen, og en kami satte et shimenawa, helligt reb, på tværs af indgangen til hulen, så hun ikke kunne komme tilbage igen.

Susanoo blev forvist fra Himlen. [...]

Senere blev Amaterasu bekymret over de kaotiske forhold i Japan, hvor gode og onde kami'er kæmpede om magten, og sendte sit guddommelige barnebarn, prins Ninigi, ned for et etablere et kejserdynasti og få orden på tingene. Hun gav ham det hellige spejl med for at huske hende; det var det spejl, der fik hende ud af klippehulen og nu bliver opbevaret i helligdommen i byen Ise. Ifølge denne myte blev prins Ninigis tipoldebarn Jimmu den første kejser og indsat i år 660 e.v.t. Kejser Akihito, der blev indsat i år 1989, er den 125. kejser i lige linje.

Gengivet fra Robert Elwood:  
*Introducing Japanese Religion*